

عنوان مقاله:

تأثیر پندنامه های ایرانی در فرهنگ و ادب عربی و فارسی

محل انتشار:

پژوهشنامه ی متون ادبی دوره ی عراقی، دوره 0، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

وحید سبزیان پور - استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

فریده احمدی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

خلاصه مقاله:

سخنان حکمت آمیز و پندهای اخلاقی ایرانیان که از متون پهلوی به منابع عربی ترجمه شده، تأثیر شگرفی بر دو ادب عربی و فارسی گذاشته است. در واقع، همین پندنامه ها، نخست، لباس عربی به تن کرده و سپس به فارسی ترجمه شده و به نوبه خود در ادب فارسی تأثیر گذاشته و این باور نادرست را به وجود آورده‌اند که فرهنگ و ادب پارسی یکسره وامدار فرهنگ عربی است. در این پژوهش یکی از پندنامه های ایرانی را که ابن مسکویه از متون پهلوی نقل کرده است با ادب فارسی و عربی مقایسه کرده‌ایم. این پژوهش نشان می‌دهد که ایرانیان قبل از اسلام پایبند به اصول اخلاقی بوده آنها را به عنوان دستور العملی برای زندگی فردی و اجتماعی به کار می‌برده‌اند. در نهضت ترجمه این سخنان حکیمانه به منابع عربی انتقال یافت. آثار و نشانه های این پندها را به شکل روشن و واضح در فرهنگ عربی و فارسی میتوان دید.

کلمات کلیدی:

اخلاق ایرانیان باستان، حکمتهای ایرانی، ابن مسکویه، الحکمه الخالده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/898354>

